

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 77

(3661)

Год. XXXII

Вторник, 1 юли 1975 г.

Цена 2 стотинки

1472/1976

Резултати от Националния преглед на историческата драма и театър

Вчера жури под председателството на героя на социалистическия труд н. а. проф. Филип Филипов обявява наградите от Националния преглед на историческата драма и театър.
ЗА ДРАМАТУРГИЯ:
I награда — „Завръщане към бъдещето“ от К. Георгиев

Две втори награди — „Тиха нощ, свята нощ“ от М. Милков и „На война, като на война“ от Н. Драгова и П. Стефанов.
III награда — „Патриарх Евтимий“ от Р. Радков
С диплом за участие в прегледа се награждават „Събота—23“ от Ст. Цанев и „Любов необяснима“ от Н. Йорданов.

ЗА РЕЖИСУРА:
Две първи награди — на Александър Попов за „Тиха нощ, свята нощ“ от М. Милков на Варненския драматичен театър и Асен Шопов за „Време разделяло“ от А. Дончев на Театъра на Народната армия — София.

ЗА АКТЬОРСКО МАЙСТОРСТВО:

Две първи награди за мъжки роли — на Данаил Мишев за ролята на Херман от „Тиха нощ, свята нощ“ и з. а. Кирил Янев за ролята на Сюлейман ага от „Време разделяло“.

Две втори награди за женски роли — на Пенка Божинова за ролята на Кристел от „Тиха нощ, свята нощ“ и на з. а. Катя Динева за ролята на Хедвига от „Тиха нощ, свята нощ“.

Четири втори награди за мъжки роли — Васил Михайлов за ролята на Манол от „Време разделяло“, на Стефан Самсиев за ролята на Михаил Бургкрафт от „Тиха нощ, свята нощ“, на Анастас Маджаров за ролята на Патриарх Евтимий от едноименния спектакъл и на з. а. Стойчо Мазгалов за ролята на Церетелев от „На война, като на война“.

Четири трети награди за женски роли — на Мария Русалиева за ролята на баба Сребра от „Време разделяло“, на Марина Иванова за ролята на Людмила от „Патриарх Евтимий“, на Валентина Борисова за ролята на госпожа Скобелева от „На война, като на война“ и на Мая Динева — за ролята на Марица от „Страстната неделя“.

Пет трети награди за изпълнение на мъжки роли — на з. а. Петър Чернев за ролята на Узатис от „На война, като на война“, Петър Антонов — за ролята на Хаджи Йордан Брадата от „Страстната неделя“, Генчо Димитров — за ролята на Борис от „Войната, която не оста на последна“, Кирил Ангелов — за ролята на княз Александър от „Патриарх Евтимий“, Никола Гълъбов — за ролята на поп Алгирко от „Време разделяло“.

Присъдени бяха и осем поощрения на актьорите Христо Христов, Сава Георгиев, Мария Карел, Мелена Карамбова, Калоян Цанов, Йордан Мутафов, Милан Колев и Стефан Димитриев.

ЗА СЦЕНОГРАФИЯ:
Първа награда — Нено Гюлев за „Тиха нощ, свята нощ“.

Втора награда — Георги Иванов за „Страстната неделя“ от П. Войников на Видинския драматичен театър.

ЗА МУЗИКАЛНО ОФОРМЛЕНИЕ:

Втора награда — Георги Занев за музиката към спектакъла „Тиха нощ, свята нощ“.

Две трети награди — на Кирил Дончев за музиката към спектакъла „Време разделяло“ и на Божидар Петков за музиката към спектакъла „Патриарх Евтимий“.

За най-добро цялостно представяне на прегледа на историческата драма и театър през 1975 г. журито удостои със специален знак и диплом колектива на Варненския драматичен театър.

За рецитаторско майсторство в конкурса за художествено слово бяха присъдени следните награди:

Специалната награда на Съюза на артистите в България — на Миглена Дончева, актриса и Бенедикт Молхов, композитор от Драматичен театър — Перник за композицията „Коленица пред тебе“.

Първа награда — Николай Тенев, артист от Драматичен театър — Кърджали, за рецитацията „Сърцето на човека“.

Втора награда — на артистите от Драматичен театър — Пловдив Величка Георгиева и Илия Секулов за изпълнението на рецитала „Черният сватбар“ от К. Странджев.

Трети награди — на Кирил Димитров от театър „Създа и смях“ за рецитала „Април 1876“, на Петър Петров от Великотърновския театър за „Песен“ от Б. Божилов и „Дайчо хоро“ от Иван Букин и на Кристина Петева от Драматичен театър — Перник за изпълнението на „Царя Еден“ от К. Странджев.

В КОЛЕКТИВА СЕ ИЗЯВЯВАТ ЧЕРТИТЕ НА ХАРАКТЕРА

Целулоза, м. дифицирани шапелни влакна и изкуствена коприна — това са основните продукти, които очертават облика на химическия комбинат „Свилоза“. Целулозата и шапелните влакна вече са реалност, коприната... близко бъдеще. И това бъдеще сега е в ръцете не толкова на строителите, а преди всичко на монтажниците. В просторните халети на Завода за изкуствена коприна машините се редят по технологичния път. В техните стоманени сърца пулсират сърцата на десетки работници по монтажа. Сред тях с уважение се говори за момчетата на Йордан Кончев.

Йордан Кончев, член на партийния комитет при управлението „Заводски строежи“, е истински посланик на съветския герой на социалистическия труд Виктор Степанович Витченко. Ръководител на бригадата по монтажа, с присъщия на добрия психолог подход, той създава колектив от „мъчни“ характери. Онези, които никога не иска в своята бригада, Кончев приема с желание и с бащинска грижа ги издига не само до челните в труда, но и до най-добрите граждани на Републиката. Бригадата на Кончев е една от първите, която от март до ноември работи по метода на знатния съветски строител Николай Злобин. Опитният наставник, бригадирът Кончев, при всяка среща говори преди всичко за формирането на новите хора, за извадата на новите черти на характера на хората и това гаво, като че ли между другото — за плана. Колеги те му обикновено започват с цифрите за плана, а той — за съдбата на Емил, на Ангел и Рукня. Не затава, че бригадата му почти превишава два пъти производствеността на труда, че е пред графиката по всички основни операции.

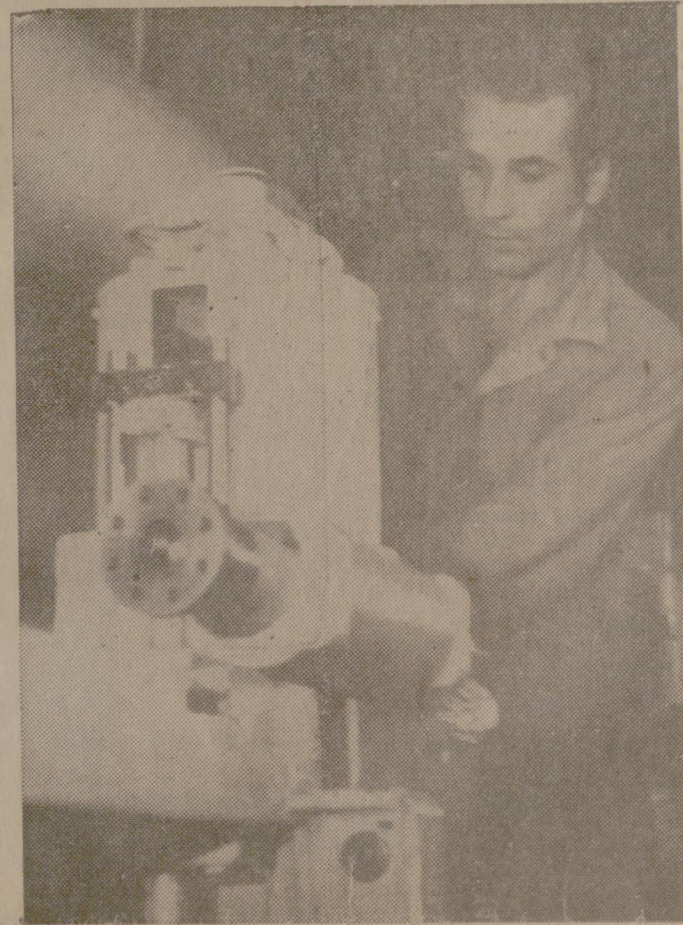
27 са комсомолците от всички 35-те работници в бригадата на Кончев. Младите идват със своите навики от училище, казармата и семейството, в тук, в колектива, изявяват чертите на своя характер. Майсторството на Кончев е в това, че той се грижи все ки да почувствува своя пълноценен дял, да запази индвидуалността си и да бъде уважаван като човек.

Емил Григоров от Свищов израства в многолюдно семейство. Седем деца! И сред тях Емил се очертава с най-труден характер. Завършил училището за ремонт и поддържане на химическата промишленост, Емил започва работа си. Никога не го иска в бригадата си, дори и баща му не го иска в дома си. Кончев приема Емил, противно на бащински ръка и му се доверява. Възлага му са мостостелна работа и той за кратко време усвоява една от най-фините операции — цен троването и настройването на предните вретена. При нормална 18, Емил центрова и настройва 23—25 вретена. И момчето, което додогова понава в живота си само унижение и упреци, за първи път почувствува признание и уважение. Това, разбира се, не става изведнъж, но Емил, който в момента се готви да отбави редовната си военна служба и едновременно кандидатствава, да учи в Школата за подготовка на кадри по ремонт и поддръжка на търговския флот, намира своето място в живота.

Секретарят на комсомолското дружество в бригадата Димитър Димитров, Милан Маринков, Тодор Цветанов работят по монтажа на най-важните механизми — намотащите устройства и защитните решетки. Тяхното звено дава тон в работата. Майстор на тънките заварки са Цветан Петров и Здравко Петров, а Йорданка Георгиева, заварчик на защитните стени на въздуховодите проявява усет и като шпосер. И Кончев с възхищение говори за „превръщането“ на Иван Ганчев, Йордан Ангелов, Руслан Русанов, Висерка Митева и други, които при работата по метода на Злобин разкриват напълно своя талант.

Преди това всеки заварчик имаше помощник, който при тиска „ПВЦ“ — то към металната част. Сега 60 на сто от заварчиците работят без помощници. Те си изобретиха различни приспособления — скоби, шегли, за да притискат детайлите. По-рано звената бяха с по 6—7 човека, а сега — с по 2—3. Тогава всички получаваша обща задача, разказва по-нататък Кончев, а сега всеки сам има конкретна задача и знае ежечасно какво лично е допринесъл за общото изпълнение на плана. Бригадирът държи в резерв 3—4 младежи с различни специалности и там, където има изостане или на някого се наложи да отсъства по болен или по друга причина, звеното се попълва и работата върви нормално.

Михаил Димитров е още донаторник. Работи по електрооборудването на пускателите на предните вретена. Той беше резерв, но притежък се в помощ на електриците, те

На снимката: Милан Маринев работи по монтажа на предни машини.

е, заварчик на защитните стени на въздуховодите проявява усет и като шпосер. И Кончев с възхищение говори за „превръщането“ на Иван Ганчев, Йордан Ангелов, Руслан Русанов, Висерка Митева и други, които при работата по метода на Злобин разкриват напълно своя талант.

Преди това всеки заварчик имаше помощник, който при тиска „ПВЦ“ — то към металната част. Сега 60 на сто от заварчиците работят без помощници. Те си изобретиха различни приспособления — скоби, шегли, за да притискат детайлите. По-рано звената бяха с по 6—7 човека, а сега — с по 2—3. Тогава всички получаваша обща задача, разказва по-нататък Кончев, а сега всеки сам има конкретна задача и знае ежечасно какво лично е допринесъл за общото изпълнение на плана. Бригадирът държи в резерв 3—4 младежи с различни специалности и там, където има изостане или на някого се наложи да отсъства по болен или по друга причина, звеното се попълва и работата върви нормално.

Михаил Димитров е още донаторник. Работи по електрооборудването на пускателите на предните вретена. Той беше резерв, но притежък се в помощ на електриците, те

вече не го пускат. Съветският специалист Владимир Ермаков сам подбира хората и дава оценка на работата им.

Комсомолското дружество редовно свиква събрания, обсъжда проблемите на възпитанието, на квалификацията на колектива. 12 младежи поеха задължение и вече се от казаха от тютюнопушенето! Оборотът на бригадното дружество се класира на първо място сред 12-те отбора в състезанието по футбол на малки вратички. Пред младежите често нализа с беседи за професията на монтажника и за своя жизнен път те роят на социалистическия труд и началник на Промислено-монтажното управление Марин Чамуров.

Иван КОЛЕВ

Снимка: Минко МИТЕВ

ДНИ НА ХЛЯБА

Усилена жътва в Морава • Решаващата роля на новата съветска техника • С мисъл за резервите

Преваливанията продължиха от началото до края на жътвата на ечемика в Морава. И осемте хиляди декара бяха пожнати от четирите агрегатни групи за близо две седмици. А подготовката на техниката, създадената за да стане за дач по-малко време.

Отдълговете посевите силно ползват и това не позволи да се получи реален добив. Наистина, планът ще бъде изпълнен, но възможностите бяха да се даде по-малко време.

Голямата надежда на ръководителя и механизатора в Морава сега е пшеницата. Макар и два пъти повече от ечемика, комбайнерите са си дали дума, ако няма превалявания, да приберат реколтата за по-кратко време. Со

лиден аргумент за осъществяването на това обещание е и новата съветска техника — тук жънат три комбайна „Нива“ и един „Колос“. (На снимката). С тях работят опитни механизатори, които са отдали много години на тази професия. И не случайно през втората петдневка съвременното между комбайнерите в окръга беше спечелено от агрегатната група на Веселин Иванов от Морава.

Моравските механизатори са майстори в натоварването на техниката. При тези трудни условия те достигнаха по 35 т зърно дневно на комбайн, а още през първите дни на жътвата на пшеницата за пшеницата да се доближават до годишното си производство — 40—50 тона. С тези резултати механизаторите са си дали дума, ако няма превалявания, да приберат реколтата за по-кратко време. Со

големите грижи, полагани за тях и дават своя принос за осъществяване програмата на стопанството за компенсация на загубите от прашните бури през пролетта.

В тази програма, основните източници, на които се разчита за допълнителен доход, са есенните култури, лозята, животновъдството. Но в същото време не бива да се изпускат под внимание и царевичната и захарното цвекло, които са в отлично състояние. Независимо от честите преваливания, тук е създадена организация, която позволява да се пристъпи към депоноу напояване, щом става не нужно. Обстоятелството, че за поливането на царевичната е определена премия 1 кг за всеки полят декар, а за цвеклото и люцерната — по 0.600 кг, е допринесло към поливателските групи да се стреме всеки кооператор.

Добри надежди дава и зеленчуковата градина в съставното село Деляновици. Вече седмича там има готовност за започване износа на домати, по ОСП „Българ плод“ ще осигури бригада за тяхното манипулиране от 5 юли. Това означава няколко десетки тона изнесени домати по-малко.

Подем в изпълнението на селскостопанските задачи се чувствува и в съставното село Драгомирово. Особено силен е той в животновъдството, където млекодадовете в сравнение с миналата година е увеличен рязко. Чувствителен напредък е отбелязан и в свиневиството, където дневният прираст е над планувания.

Едновременно с жътвата за почна подготовката на площите и сеитбата на вторите култури. Повече от половина та предвидени площи вече са готови и голяма част от тях са засети с царевична за зърно и сляжа.

Николай ТОМОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на жътвата в окръга към 29 юни 1975 г. (в проценти)

ПАК и АПК	Ожънати площи	Пшеница
Горна Оряховица	100	12
Павликени	95	1
Свищов	86	1
Стражица	60	—
Велико Търново	100	3
Елена	13	—

ОБЩО ЗА ОКРЪГА 82 3

В Окръжния комитет

В центъра на вниманието — вторите култури

Разчетите показват, че зелената маса от засятата редовна царевична няма да е достатъчна за изпълнение на плана за ечемик. Това налага да се отдели особено внимание на царевичната втора култура. Особено внимание на площите, бипланетно и извънването на самата обаче все още вървят с бавни темпове. Макар че има и много осебодени площи, тяхната подготовка и засяване се забавят, тракторите, които извършват предсеитбената подготовка, не работят на две и три смеки.

На състоятелна се в събота среща в Окръжния комитет на БКП беше обсъдено внимателно по тези въпроси на ръководителите на ПАК и АПК. Посочи се, че до 5 юли трябва да бъдат засети всички площи с царевична за зърно, а до 8 юли — с царевична за сляжа, като незабавно започ

нат и грижите за отглеждане — брануване, подхранване, борба с плевелите.

От 1 юли трябва да започне и засаждането на вторите зеленчукови култури, за да се осигури нормална реколта от тях. Трябва да се отдели достатъчно площи за зелен фасул, за който е осигурена реализация.

На срещата бяха разглеждани и въпросите, свързани с ускоряване на жътвата, намаляване на разплевването на зърно и помощните бригади. Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев говори за необходимостта да се повишат изискванията по отглеждане на вторите култури, да се спазват най-точно разчетите за тяхното засяване и да се реализира стопроцентова предвидената допълнителна продукция.

Защитени дисертации

Вчера във Великотърновския университет се състоя публична защита на дисертацията на свободна тема „Конструкция с пряка реч в съвременния български език“. В докладите на рецензентите проф. д-р Любомир Андриев и доц. к. ф. н. Станьо Георгиев беше дадена позитивна оценка на дисертационния труд.

Същия ден свободният ас

пирант Станьо Станев Сираков защита дисертацията на тема „Националноосвободителни борби и културно-книжовни процеси през Възраждането“ (40-те и 70-те години на XIX век). Рецензенти бяха проф. д-р Георги Димов и доц. Георги Данчев.

Научният съвет гласува да бъде присъдена научната степен „Кандидат на филологическите науки“ на двамата дисертанти.

Христо СТОЯНОВ

Дневник на прегледа

В събота в Националния преглед на историческата драма и театър се представи драматичен театър „Стоян Бъчваров“ — Варна. Той изнесе пиесата на Милко Милков „Тиха нощ, свята нощ“. Гост-режисьор — Александър Попов, гост-художник — Нено Гюлев. Участваха артистите Стефан Самсиев, з. а. Катя Динева, лауреат на Ди

митровска награда, Сава Георгиев, Христо Христов, Иван Герасимов и др.

В неделя колектив от драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново представи пиесата „Патриарх Евтимий“ от Радко Радков. Постановка — Недялко Ковачев, гост-художник — Михаил Михайлов. Участваха артистите Анастас Маджаров, Иван Даманов, Милан Колев, Петър Петров, Мария Шивачева, Станка Пенчева, Марина Иванова и др.

В събота драматичен театър „Владимир Трапезицки“ — Видин представи в летния театър — Велико Търново пиесата „Страстната неделя“ от Павел Войников. Със същата пиеса театърът гостува снощи в Павликени.

С това приключи Националният преглед на историческата драма и театър.

Заводската партийна организация при МЗ „Червена звезда“ в Дебелец и утвърждаването на новите ритуали • Особени грижи за новопостъпилите работници • Укрепване на социално-психологическия климат

Много усилия полага заводският партийен комитет при МЗ „Червена звезда“ в град Дебелец за издигане ролята на колектива във възпитание на личността. През последните две-три години отделяме значително внимание на утвърждаване на производствените и обществените ритуали, за използването им като средство за подобряване на социално-психологическия климат. Практиката ни показва, че чрез тях по-леко се утвърждават комунистическите нравствени добродетели. Те имат посилен възпитателен ефект сред работническия колектив и особено сред младото поколение, привиква да продължи трудовите традиции.

Особени грижи полагаме за новопостъпилите работници. Не е без значение как ще бъдат посрещнати младите хора, на кого ще се повери тяхното възпитание, какви грижи ще се полагат за професионалното им израстване. От това главно зависи как ще се отнесат към труда, колко време ще работят за завода.

Стремим се да изграждаме у тях трудови навики, да възпитаваме любов към професията и предприемчивост сред възпитаниците на професионално-техническо училище по машиностроение в града, на което заводът е базово предприятие. Партийното и стопанското ръководство полагат усилия за създаване на добра материално-техническа база — хубаво са обзаведени кабинетите и машинната работилница. А това е предпоставка за по-добра подготовка на учениците и за увличането им в стругарската и шпосерската професия. Те се срещат с висококвалифицирани работници, първаци и орденосъци. Добри работници поемат шефство над отделни паралелки. Ръководители на предприятието запознават възпитаниците с миналото, настоящето и бъдещето на завода. Всичко това не може да не изиграе положителна роля.

Особено внимание отделяме на тържественото приемане на младите работници при подхождаща обстановка, в присъствието на първенците и орденосъците. Младите работници дават клетва, че ще бъдат достойни за високото звание член на колектива, ще са примери в труда и в живота. Приветстват ги директорът на завода, връчва им се паспорт за въвеждане в редонет на работническата класа. Новите членове на колектива разглеждат заводската музейна сбирка, след което съответните ръководители ги представят в бригадите, където ще работят. Този ритуал се превръща в празник, остава завинаги в съзнанието на младите работници.

В бригадите за тях също се полагат грижи. Сега по начина на знатия съветски майстор Витченко работят 13 нови колективни и добри работници. Но все още има пригали, в които не се отделя достатъчно внимание на младите членове на колектива. Все още е слаба работата ни по индивидуалното приемане на работници и служители.

Чествуването на навършили 50-годишна възраст и работили непрекъснато 20—25 години в предприятието е добра форма на възпитание. В тържествена обстановка ги приветствуват партийни и стопански ръководители, поднасят им се скромни подаръци. За тях по радиоредбата се излъчват поздравителни концерти, поместват се материали в заводския вестник.

Особено добър ефект има изпращането на специални честитки до семействата на проваляните се работници, на полу-

чилите авания „ударник“, „най-добър в професията“.

В по-малките звена производствените ритуали имат поинтимен характер. Особено вълнуващи са те при повишаване членове на колектива в по-висок разред, получаване на първата заплата, удостояване с трудово звание. В бригадите съществуват добри условия за утвърждаване на някои граждански и битови ритуали — чествуване на рождени дни, вечер на младото семейство, изпращане на работници в казармата.

За трудовото възпитание на младите членове на колектива се изнасят беседи от дългогодишни работници, първенци и орденосъци. Провеждат се срещи с изтъкнати партийни дейци, бивши политзатворници, партизани. В продължение на 6 години заводската комсомолска организация поддържа добри връзки с граничарите от заставата „Демон“.

Всичко това съдейства за създаването на добър социално-психологически климат, за повишаване ролята на колектива в изпълнението на насрещния план и за увеличаване на обществената производителност на труда.

Заводският партийен комитет и първичните организации и занаятци ще полагат още по-големи грижи за класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на работниците, за повишаване ролята на трудовия колектив.

Дамиян ДАМЯНОВ
секретар на заводския партийен комитет в МЗ „Червена звезда“

ПРОПАГАНДИСТКАТА

„С думи да запади сърцата на хората“ — е този стих на великия руски поет Александър Сергеевич Пушкин, който помини още от ученическата скамейка, искам да започна разказа си за Славка Александрова, пропагандистка във фабрика „Васил Мавриков“ във Велико Търново.

Намерих младата жена в предачния цех, където работи като технолог. Пропагандист е от две години. Твърде малък стаж, а постигнатото — голямо, значимо. В началото ръководи зveno „Основни на икономически знания“. Някои я посрещат недоволно. Но още с първите беседи тя създава добра връзка със слушателите. Занятията се превръщат в задължителна беседа. Пропагандистката е умна и вешна насочва дискусията така, че да може най-пълно да се изясни поставеният въпрос.

Редят се занятия след занятия — все така интересни, увлекателни. И никой не се изненада, когато в обявеното съревнование сред пропагандистите във фабриката тя зае първо място. Заслужена бе и наградата — екскурзия до Съветския съюз.

С голяма любов започна за занятията и през тази година. Ръководи зveno „Актуални проблеми на световния революционен процес“. И каква радостна равностметка — нито едно провалено занятие, масово участие в събеседванията. Когато попитах някои слушатели за нея, те бяха единодушни: „Искаме винаги да имаме пропагандист като нея. Отзивчива, принципна.“

— Чувствам се удовлетворена. Със своето слово успявам за малко да отделим слу-

шателите от делничните грижи и възвращаме да ги доближи до височината на големи задачи — споделя младата жена.

инж. М. ДЕВЕДЖИЕВА

ПОСТОЯНЕН НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Още от създаването си през 1970 година окръжната школа за задължително военно-техническо обучение „Старшина първа степен Димитър Атанасов Димитров“ е национален първенец. Материалната база е отлична — на кабинетите могат да завият много ученици в страната. Навсякъде царят ред и чистота. Тук стопа на младите работници и средношколците. Всичко е създадено с техния труд.

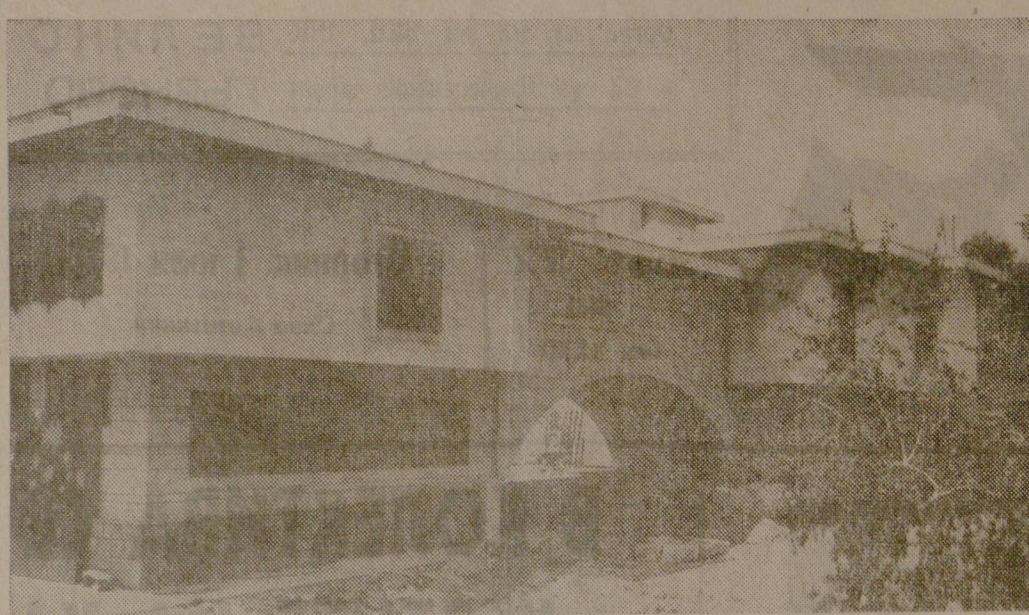
Но отличните условия не са самоцел. Школата вседневно дава своя принос за патриотично и естетическо възпитание на младото поколение. Пребиваването тук не се чувства като бреме. Напротив. В допитванията, които се правят в края на всяка смена на въпроса какво е харесало най-много на школниците, преобладават отговорите: реда, дисциплината, колективния живот, интересните инициативи, занятията. А като препоръка обикновено се подчертава, че престоят в школата трябва да се удължи.

Военните занятия заемат само една част от времето, до обед. Следобедите се организират от лагерния комсомолски комитет така умело, че суката отдавна е изгонена от тази малка територия. Всеки се стреми да бъде първенец в съревнованието, в състезанията, в прегледите. Много са инициативите, чрез които школниците намират поле за изява на своите способности, таланти, сърцестост.

А ето може би най-главното, за което школата е постоянен национален първенец. По време на една учебна тревога началникът казал, че поради голяма злополука има нужда от кръводарители. Никой не знаел, че това е проверка на мъжеството. И всички направи крачка напред.

Ноденчо ТИНЧЕВ

Снежана ПЕТРОВА

Пред откриване е новата картинна галерия в

Снимка: Иван ДИМИТРОВ

Когато сърцето е младо

Често пъти на гара Драго мирово идва от Свищов, посрещан винаги с неизменното „Здравей, бай Кольо“. Ни кола Густинюв Николов.

„Бай Кольо“ — така знаят всички в селото човека, който запали искрата на любов към кръвните български хора и в училище „Алеко Константинов“. Четири години той е ръководител на танцовия състав. За своя живот бай Кольо си спомня:

— Непосредствено след Девети септември се включих и продължавам да работя в областта на танцовото изкуство в Свищовски район. Вече тридесет години не съм се отделил от сцената. В първите години след 9. IX. 1944 г. вземахем участие в агиткултурните бригади по села и гра-

дове. Трудно се работеше тогава — нямаше музиканти, костюми, подходящи помещения. Репетирахме по коридорите и на открито, но по този начин изпълнявахме задачите, поставени от Партията. Като хореограф съм ръковолил са модифициран колектив на читалище в Свищов, КК „Република“, студентския състав и др. Радвам се, че много от кадарите, които съм обучил, сега са изпълнители в изтъкнати наши състави — „Северна яхтия ансамбъл“ — Плевен, а Профсъюзния дом на културата — Търново, МК „Кремиковци“ и др.

Може да е нескромно, но в моята практика стигам до извода, че да си творец и да се занимаваш с хора с различни дарования, характери, вкусове, разбирания не е лесно. Но моето сърце е с младешки жар. Все пак дарбата — това е главното в танцора. Музиката, танците, са смисъла на моя живот. Още от дете, помня, не съм изпуснал вечерички, тържества в родното си село Драгомирово.

Разбира се, трудно е. Един от колективите, донесъл много радост не само на мен, но и на жителите от Драгомирово, е пионерският. В продължение на 4 години репетирахме редовно по два пъти седмично, а преди концерти и повече.

Много са проявите на този колектив. Той беше награден с флага и грамота в прегледа на танцовата самодейност в Павликени. Между Драгомирово и Бардарски гетран — Врачански окръг съществува добра традиция за размяна на самодейни програми, която се посреща с голям интерес.

В нашия разговор бай Ко-

льо сподели:

— Не мога да забравя Първия републикански фестивал, когато моят състав представи окръга. Съставът беше отличен, а мен ме наградиха с орден „Кирил и Методий“ — II-ра степен. Сякаш силите ми се удвоиха.

Богата и разнообразна е дейността на комуниста Николо Густинюв. Той е член на ръководството на Отечествен фронт, домоуправител, сътрудник на държавен контрол. Но за дейците на изкуството той е познат предимно от сцената.

Божан БОЖАНОВ

ВНАСЯТ... „РОБИ“

Европа купува „роби“. Това явление взе широки мащаби сега. Европейската общност вече не е в състояние да го скрие. Във Франция прокуратурата започна следствие по делото на една камериерка-африканка без паспорт, която починала при тайните си обстоятелства. На летнище Фуминично бил арестуван търговец на „черна работна сила“.

В Триест митническите власти забелязали странен поток от цветнокожи, които заявявали, че заминуват за Швейцария. В провинция Трапани полицията и carabinieri те се готвят да изпатят в родната им 80 ратаи-негри, които работят по нивите без трудова книжка и получават за труда си грошове. В Брюксел, Париж, Амстердам и Вие на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол) открили, че на всеки африканец, приет на работа официално, се падат 22 африканци, приети на работа, без да се спазват необходимите формалности. Те вършат най-унизителната работа, живеят в бараки без отопление и осветление.

От какво е предизвикано това явление? Според мнението на много работодатели „бялата работна сила“ струва прекалено скъпо, а „черната работна сила“ струва най-малко на половина по-евтино: това е изгодно за работодателите в периода на се-

Специализираните доброволни отряди и групи по КАТ и безопасността на движението • Добро взаимодействие с органите на КАТ и народните съвети • Кое издига авторитета на отрядника?

В нашия окръг има много и разнообразна техника. По пътищата се движат и много моторни превозни средства на чуждестранни туристи. Вероятно това прави пътна обстановка сложна, а регулирането на движението — трудно. Опитът показва, че ако не се вземат своевременно мерки, броят на пътнотранспортните нарушения и произшествия ще нараства, а загубите за народното стопанство ще се увеличават. Затова безопасното движение е постоянна грижа не само на специализираните държавни органи и стопанските организации, но и на близо 900-те членове на специализираните доброволни отряди и групи по КАТ в окръга.

Знаещите отрядник по КАТ днес е едно от най-популярните, защото всеки десети член на ДОТ в окръга носи това име. Живеният опит и знанията на тези всеотдайни обществени дейци, които вършат работата си скромно, тихо, без всякакви материални подбуди и облаги им позволява все по-често да се измиват като безстрашни и самоотвержени часови на безопасността. Десетки са вече отрядите и групите, които правилно разбират, че основното при осъществяването на контролната дейност е профилактиката и възпитателната им работа. Това намира израз в добротата на взаимодействието с органите на МВР, съда, прокуратурата, народните съвети, комитетите и групите по безопасността на движението.

В работата на много ръководства има подчертан стремеж да се използват разнообразни форми за обществена издига. Такива са масовите проверки, рейдовете, предавания

та по РТВ, вечерите на отрядника и др. В това отношение положителен опит има в Горна Оряховица, Елена, Велико Търново, Свищов, Павликени, Стржища, Дебелец, Ресен, Камен, Долна Оряховица, Дзюкот, Карансен, Михалци и др.

В същото време обаче има слабости и ръководства на отряди, които не са се заели със същността на своята дейност, със засилването на пътен контрол, с повишаване възпитателната си спрямо нарушителите на правилата за уличното движение. Липсва умение у някои ръководства да изучават и анализират възникващите нови проблеми в движението, да подобряват и изширяват непрекъснато своя контролна, предупредителна и възпитателна дейност. Не в редки случаи, когато отрядници си затварят очите пред нередностите и тяхната дейност става формална. Много от работата се върши от едни и същи хора, а би следвало запалеността и контролната и предупредителна дейност да се занимават всички членове на отрядите. Наложително е пътният контрол да се осъществява с по-голям разбиране и вешта. Опитът от последните години показва, че където обществените контролери са запознати с организацията и тактиката на контрола, умеят а разпознават нарушителите да разкриват техните хитрости, там дейността им е по-ефективна. И обратното.

Важно изискване за ефективността на провежданите мероприятия е осъществяването го лица и ръководни отряди да са отлични и подготвени, да са бдителни и безкомпромисни спрямо нарушителите. За тази цел новите на специализираните отряди по КАТ трябва да използват предостанените им закони и правилника прав. Да прилагат такива форми и методи на контролна дейност, които съответствуват на конкретните условия и пътна обстановка, са съобразени с възможностите на отрядите, с образователното, професионалното и личностното равнище на техните членове.

те бива и се започва, че грубите обички, приобщеността в действията, незащитеността на достоянията на преразвиваните, високмерните, стремежът да се отсметва, да се демонстрира сила и власт са израз на ниска култура. Те не са присъщи на отрядниците. Доброволните часови на безопасността в движението не бива да се подлагат на провокации, а да действуват хладнокръвно, внимателно, тактично и законосъобразно. Това не само е перспектива, но и издига авторитета на отрядника, съвместно за създаването на по-добър ред и сигурност в движението.

Панаир ПНАИЯНОВ
началник на окръжния щаб на ДОТ и член на окръжната комисия по безопасността на движението

БЛАГОДАРИ!

Понякога думите не са достатъчно силни, а да изразят дълбоката благодарност, която човек желае да изкаже.

Забавляването ми започна неочаквано — с един болки в стомаха и в кръв. Постъпих в първостепенна окръжна болница. Д-р Орфан Черкезов — Велико Търново. На него, след това с влак до Алжир, след това с влак до Палермо. От Палермо пак с влак пристигнали в Рим. 47 африканци останали в италианската столица, по всяка вероятност с тях ще се заемат италиански посредници, а 59 заминали по-нататък за Франция с камion в пломбиран контейнер.

Никой никога не е бил в състояние да каже колко „черни роби“ се намират сега в Европа — даже Интерпол. Някои казват — 30 000, а други твърдят, че са 300 000. В Европейския парламент, чиято резиденция се намира в Брюксел, има много запявания по този повод. Те са натрупали постепенно и са били внесени от депутати на различни страни-участници в общността, но досега на нито един от тях не е бил даден отговор. Стана известно обаче, че този проблем ще се обсъжда в най-ближните дни в рамките на ЕЮ.

Стефан МАРКОВ
помощник-секретар на Велико-търновския университет „Иван Вазов“

Нетърпимост към нарушителите

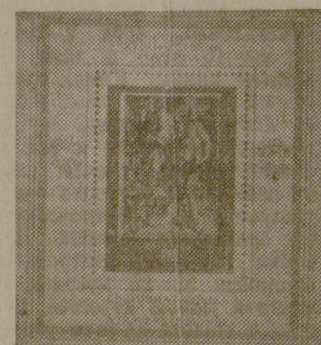
Проблемите в спазването на социалистическата законност бяха предмет на сесията на градския народен съвет, която се състоя неотдавна. Голям интерес предизвика докладът, изнесен от Маргарита Кузена, районен прокурор в Павликени.

Има граждани, които нарушават обществен ред и не се съобразяват с нормите на социалистическото общество. Не са малко случаите, когато те се посията на продукцията на кооперативното стопанство. За съжаление, тези „дребни кражби“ са се подценявали, към тях се проявявала неоправдана търпимост. В областта на търговията през 1974—

75 година са съставени осем акта за сериране на напитки с намален грамаж. Други търговски работници са осъдени за присвояване, за подправка на документи.

Един внимателен анализ на престъпленията показва, че повечето от нарушителите на обществен ред и законност са хора с ниско общественостъзнание.

На сесията бе изразена необходимостта от своевременно разкриване на нарушението и най-строг наказване на всички, които присвояват селскостопанска продукция.

Нови пощенски марки

— 1828; 3 ст. — рисунката „Разстрел“ от големия български график и карикатурист Илия Бешков (1901—1958), а която художникът с гневен граждански патос разобличава зверствата на фашизма; 13 ст. — „Голо тяло“ от френския художник Огюст Реноар (1841—1919), виден представител на импресионизма и прочут майстор в изобразяването на женската фигура; 20 ст. — „Глава на старец“ от холандски живописец и график Рембранд Харменс ван Рейн (1606—1669), един от най-великите художници на всички времена; 40 ст. — литография на карикатура „Спомени“ от Оноре Домие (1808—1879) — френски график, разобличител на еснафските нрави и майстор на политическата сатира.

Върху блока от 1 лв. е репродуциран дървореза „Сън“ от великия немски художник Албрехт Дюрер (1471—1528), развил и разпространил графичното изкуство в Европа.

Тиражи: 348 000 пълни порели и 308 000 блока.

Художествено оформление от и. х. Стефан Къчев.

Поредицата ще бъде пусната в продажба на вътрешния пазар на 20 юли т. г.

сп. „Темпо“ (Рим) —

ПО-АКТИВНО УЧАСТИЕ В ТЕХНИЧЕСКОТО ТВОРЧЕСТВО

Специалистите от предприятията в Г. Оряховица — със свой дял — Нужна е по-голяма масовост в движението за личен принос през петилетката

През изтеклите години на шестата петилетка научно-техническите дружества в Горна Оряховица направиха много за мобилизиране творческите сили и дръзновението на специалистите и за активното им включване във всенародната борба за изпълнение на петилетния план, за повишаване обществената производителност на труда и внедряване на техническия прогрес.

В съревнованието участвуват и съюзните членове с поемането на лични и колективни творчески планове. При разработването на творческите планове се използва богатият опит на колектива от южната жп магистрала на приятелската нам Полтавска област. В тях се включват предимно задачи, залегнали в плановете за техническия прогрес и организационно-техническите мероприятия на предприятията за икономично изразходване на суровините, материалите, горивото и електроенергията.

По линията на това движение в Локомотивно депо бяха разработени: „Технология за настройка програмата на преключвателя на степените на локомотив 42—00“ и възстановяване на конзолите на тягостите двигатели на същия ло-

комотив. В консервната фабрика „П. Ципкев“ специалистите решиха такива теми като „Механизирано изнасяне на амбалажа“ и „Устройство за поточна технология при производство на неженска са-лата“.

Във фабрика „Рекорд“ работиха по „Реконструкция на странична полица на автоматичния стан „Янтра“. А колектив от технически и икономически специалисти от ЖП транспорта разработиха „Система за извозване инертните материали в района на ЖП гара — Горна Оряховица“ и „Приложение почива на ЖП гара Люблино в гара Горна Оряховица — разпределител-на“.

В резултат на съвместната дейност с профкомитетите и комсомолските организации само през миналата година от 1800 съюзни членове 1069 участвуваха във високопарно типичното движение за личен принос в техническия прогрес през шестата петилетка. От поетите 354 задачи бяха решени 179, а внедрени в производството 156, с икономически ефект над 1200 000 лева. Масово се включиха в движението специалистите от ЕТЗ „Янтра“, Захарния комбинат, ЗГТ „Металургия“.

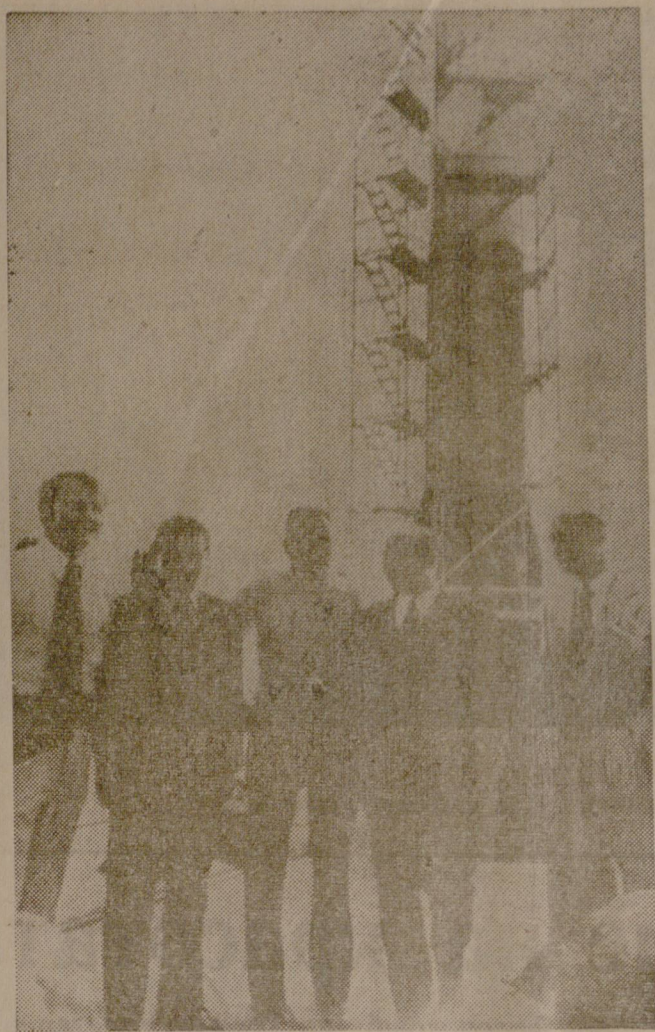
Съюзните членове в Опитната станция по зеленчукови култури работят по „Внедряване на нови хибридни сортове, създадени в станцията“, „Размножаване на районирани сортове тиквички „Изобилна“ и тиква „Ракета-38—Г“, „Внедряване на нови директни сортове — дини, пъпеш, тикви, зеле“ и др. В ДСУ — Общостроителен район се решават задачите „Приложение на по-ефективни материали в строителството“ и „Изследване на наклонно-повдигащи плочи“.

Но в редица недоведени и предприятия това движение не е получило масов характер. Така е в ЖП Управление, Електропроизводство и енергоснабдяване, сред икономическите кадри и др. Още по-тревожно е, че малко са случаите, когато ръководителите на предприятията поемат лични творчески планове, а това са хората, които най-добре знаят „тесните“ места в производството, които трябва да пасонят и подпомагат другите специалисти.

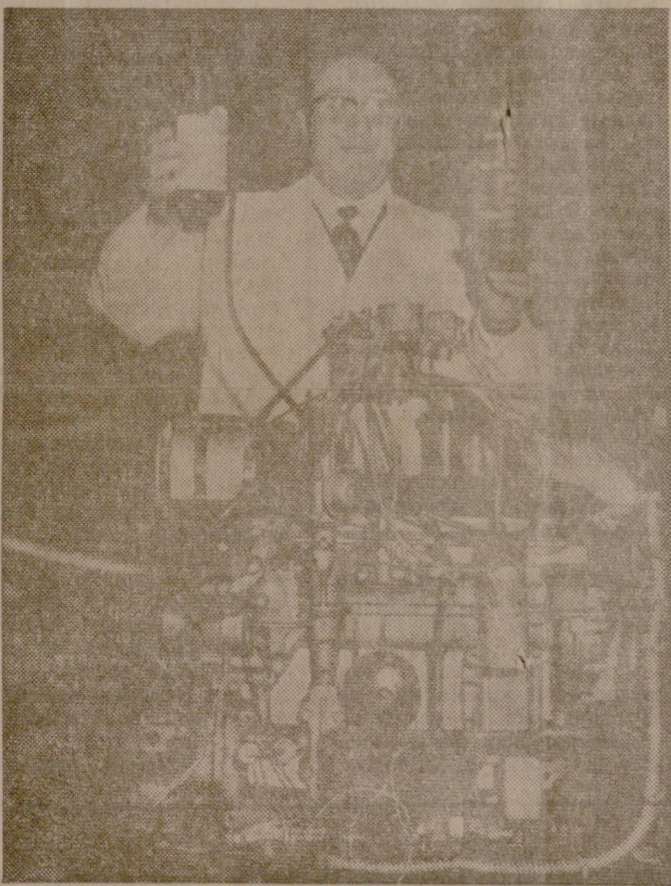
Не се отчита редовно изпълнението на задачите, залегнали в личните творчески планове. След решаването на поетите задачи не се насочват специалистите към нови, така че до края на петилетката те да увеличат още своя принос.

Александър ЛАЗАРОВ

По широкия свят

САЩ. Първият екипаж на съвместния съветско-американски експеримент по програмата „Союз—Аполон“, сниман пред модел на ракетата „Меркурий“ — в Кейп Канаверал.

ФРАНЦИЯ. Жан Шамбрен от град Руан е успял да задвижи мотор „Дожд“ със смес от 60 на сто вода и 40 на сто спирт. Кола „Ситроен“ е изминала 1500 км с такава смес. Предстои да се направи същият опит с кола „Рено—16“.

С трудова закалка

Иван ГРИГОРОВ

В Беброво — нова обществена сграда

В Беброво израства четири етажна сграда на общинския народен съвет. Строителството се извършва от местна бригада под ръководството на Петър Сомов и Иван Делинванов.

В сградата ще бъдат настанени службите към съвета, ритуална зала, а така също пощенска станция и администрацията на ДС. Тя ще бъде завършена в чест на XI партен конгрес.

Бордан ПОПСИМЕОНОВ

Лято на село

мическата промишленост.

От разказа на този дългогодишен труженник може да се узнае как най-напред е усвоил опита на един съветски специалист по демонтиража, монтажа и поддържането на задвижките, как със задръжните усилия на всички е направена и обзаведена работилницата, две шлайф-машини, приспособления за шлайфане на различни видове арматури... Че съществуват взаимопомощ и другарство винаги и за всичко, което трябва да се постигне...

Петър Петров е не само добър производственник, но и активен обществник. В профкомитета той отговаря за социално-битовите въпроси. Затова където и да е в централата, се интересува за реда и чистотата, за храната в стола, за хигиената на работните места, за битовите условия, работното облекло... Той е и ръководител на партийната група в цеха, член на комитетата за народен контрол. Ве-че дълги години почти по същите въпроси дейно работи в 25-та нивова отечественофронтска организация в IV квартал на Свищов.

Ликът на работника-ветеран е поставен в алеята на първенците от Комбината — едно скромно признание за неуморния му труд.

Димитър БЪРЗЕВ

Из бележника
на журналиста

Не е шега това — хлябът!

Гледката бе твърде неприятна — в хлебопункта, а и по тротоара до спирката при Белявското шосе — Велико Търново се бяха съблели хора. Едни, главно жени, свикнали да прекарват времето си по „опашки“, разговаряха за какво ли не щеще, а мъжете ругаеха управителите и се чудеха какво да предприемат. Да ли да чакат още или да отидат на друг хлебопункт. В същото време мнозина влизаха в магазина и дояваха на продавачката с нескончаемите „Защо няма хляб?“, „Кога най-после ще докарат?“. А тя обясняваше, че колата била тръгнала... И нови въпроси, защото непрекъснато идваха други граждани. Не е шега това — хлябът! Без колбаси, без домати и краставици и без редица други неща може да се мине и седмица, но без хляб не минава нито едно ядене. А вече наблюдаваше осемнадесет часа.

Заинтересувах се откога няма хляб. При отварянето на магазина в 16.30 часа на 23 юни е имало всичко един хляб и половина. И оттогава се чака колата, която все не пристига.

Когато най-после пристигна в осемнадесет часа без десет минути, обрвях се към експедитора да обясни на какво се дължи закъснението. Обвинението беше хвърлено върху петдневната работна седмица. Видите ли, няколко хлебопункта в събота и понеделник работели с прекъсване от 12.30 до 16.30 часа и в хлебозавода бездействували в тези часове, а после за кратко време трябвало да зареждат много обекти.

До късно тази вечер не свърши „опашката“ в хлебопункта, а на другия ден в разговори с ръководители на хлебозавода и „Нармаг“ нещата бяха доизяснени. Оказа се, че от два месеца няколко магазина за хляб от всичко четиринадесет работят с прекъсване, за да се осигурят по два почивни дни на търговските работници. Това обаче не е пречка за навременното снабдяване с хляб и не може да служи за оправдание на когото и да било. Както отговорно заяви зам.-директорът на хлебозавода Обретен Обретен, в понеделник до обед могат да бъдат произведени нужните за града количества хляб. Значи, следва да се създаде такава организация в зареждането на обектите, че да не се получават ни най-малки смутове в снабдяването.

Найден МИНКОВ

Дописниците

съобщават:

КАМЕН

Честите превалявания през май и юни ускориха развитието на селскостопанските култури в района на ТСК Камен, но същевременно благоприятствуваша за силното им заплевеляване. На помощ на кооператорите се притекоха трудовите колективи на ДСО „Терснаб“, „Електростроителен район“ и „Електроснабдяване“ — Горна Оряховица.

За четири дни работниците от ДСО „Терснаб“ окопах 252 декара лозя и зароботиха 442 човекодни, от „Електростроителен район“ — 188 човекодни и „Електроснабдяване“ — 335 човекодни.

Йордан ГЕОРГИЕВ

ВОДОЛЕЙ

Група ученици от основното училище „Христо Смирненски“ — Водолей, членове на туристическото дружество „Росица“ и на физкултурните секции при училището, проведоха туристически поход по стъпките на Попхаритоновата и Бачо Кировавото чета.

Младите туристи преминаха през селата Динич, Русаля, и Мусина, дали участници в Априлската епопея, в Юнското и Септемврийското въстание — 1923 г.

Филип МАРИНОВ

ПАВЛИКЕНИ

Инициативният комитет на завършилите техникума по механизация на селското стопанство в Павликени през 1965 година организира другарска среща на випуска. След 10 години те се срещнаха отново в родното училище като инженери, техници, агрономи, учители.

В един от салоните на техникума се състоя дружеска среща-разговор.

Георги ВЕЛИКОВ

Средно професионално-техническо училище по обществено хранене „Д-р Васил Берон“ — Велико Търново

с ъ о б щ а в а ,

че през учебната 1975—1976 година ще приема ученици със завършено основно образование не по-възрастни от 17 години за следните профили:

1. Търговия — търговски работници с тригодишен курс на обучение;

2. Обществено хранене — готвачи и сервитьори с тригодишен курс на обучение;

3. Хлебопроизводство — производство на хляб и хлебни изделия с тригодишен курс на обучение.

Кандидатите следва да подадат до дирекцията на училището следните документи:

1. Молба до директора на училището, в която посочват специалността, за която кандидатствуват;

2. Свидетелство за завършено осмоласно образование;

3. Документ за семейно и материално положение (за тези които желаят да ползват общешитни или стипендия);

4. Документ за привилегии (ако има такъв и желае да се ползва от него);

5. Здравна амбулаторна карта от местната здравна служба.

Срокът за подаване на документите е до 15 юли включително.

Записаните ученици ползват държавна издръжка както следва по специалности:

— „Търговия“ — 20 на сто стипендия и общежитие;

— „Готвач“ — 100 на сто безплатна храна и общежитие, обикновено и специално облекло;

— „Сервитьор“ — 50 на сто стипендия и общежитие;

— „Производство на хляб и хлебни изделия“ — 100 на сто безплатна храна и общежитие, обикновено и специално работно облекло.

Завършилите успешно посочените специалности добиват средно специално образование и имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

За подробни справки се отнасят до училището — телефон 2-27-52.

Средно професионално-техническо училище по ремонт на селскостопански машини — Русе

с ъ о б щ а в а ,

че за учебната 1975/76 година училището ще приеме 140 младежи и девойки по следните специалности:

1. Шлосер-монтаж на трактори, автомобили и селскостопански машини — 105 курсисти;

2. Монтаж, ремонт и поддържане на механизацията в животновъдството — 35 курсисти, от които 10 девойки;

Курсът на обучение и за двете специалности е 3 години.

Кандидатите трябва да отговарят на следните условия:

1. Да имат завършен VIII клас;

2. Към 30. IX. 1975 година да не са по-възрастни от 17 години;

3. Да не са завършили друго професионално училище.

Дена, чиито родители работят в селското стопанство се приемат с предимство.

Училището осигурява безплатно общежитие, храна и работно облекло.

Завършилите успешно курса на обучение получават средно образование и II или III разред по съответната специалност.

Курсистите от специалността „шлосер-монтаж на трактори“ получават свидетелство за управление на верижни и колесни трактори.

Кандидатите подават молба до директора в срок до 24 юли 1975 г., придружена от следните документи:

1. Свидетелство за завършено основно образование в оригинал;

2. Педагогическа характеристика;

3. Акт за раждане;

4. Медицинско свидетелство (за първата специалност същото да бъде по образец за водачи на моторни превозни средства).

Подборът на кандидатите ще се извършва във основа на общия успех от свидетелството за образование.

Списъкът на приетите ученици ще бъде изложен на 28 юли 1975 година.

Записването ще се извърши от 28 юли до 10 август 1975 година.

Училището се намира на бул. „Тугракан“ 30 — Русе.

Пътува се с автобус № 11 и се спуска на спирка „ДАШ“.

За справки — телефон 4-07-83.

ПРОДАВАМ 2 гуми „Мише-лин“ 145X13 — Велико Търново, телефон 2-49-87 — Чавдаров.

Справка — с. Добромисля, Габровски окръг — Савчо Грозев Савчев, телефон 79.

ПРОДАВАМ лек автомобил „Варшава“ — последен модел в отлично състояние.

ПРОДАВАМ „Москвич“ 408“, Велико Търново, „П. К. Яворов“ № 89, вх. „Б“ — Никола Христов Куцаров.

Средно професионално-техническо училище по строителна механизация „Гео-ги С. Раковски“, комплекс „Сторгозия“ — Илевен

с ъ о б щ а в а ,

че през учебната 1975/76 г. училището ще приема курсисти от Северна България в специалностите: Пътни и строителни машини и двигатели с вътрешно горене; Ремонт на пътни и строителни машини и ДВГ.

Приемат се младежи и девойки завършили VIII клас. Класирането става по бал (общ успех от дипломата, български език, математика и физика).

Завършилите получават средно образование и право да продължават образованието си във висши учебни заведения.

Срок за подаване на документите — 15 юли 1975 г.

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ:

— Молба до директора с адрес и специалност;

— Медицинско удостоверение;

— Документ за образование;

— Удостоверение за материално положение;

— Педагогическа характеристика;

— Молба за пансион — по желание.

ОБЩИ ПОЯСНЕНИЯ:

Всички приети курсисти получават пълна държавна издръжка — храна, работно облекло, пансион и месечна стипендия.

Училището разполага с нова модерна учебна и битова база и е обявено за училище-образец на МНП и МСС. В училището се подготвят технически кадри и за тежката строителна механизация у нас и в чужбина.

ОТДЕЛ ЗАДОЧНО ОБУЧЕНИЕ

Към училището има заочен отдел по специалности: пътни и строителни машини и ДВГ — срок на обучение 3,5 години.

В срок до 30 август кандидатите подават документи:

— Молба;

— Документ за завършен VIII клас;

— Удостоверение, че работят по специалността;

— Медицинско удостоверение и свидетелство за съдимост.

Завършилите получават СРЕДНО ОБРАЗОВАНИЕ и техническа специалност.

Задочниците имат право на 30 дни допълнителен платен отпуск.

НЯКОЛКО МИНУТИ ЗАД КУЛИСИТЕ

И тази вечер завесата се спуска след настойчивите аплодисменти на великотърновската публика. Завърши още един ден от Националния преглед на историческата драма и театър. Не беше лесно след представлението да се доберем до актьорите, героите на вечерта. Много почитатели на театралното изкуство всяка вечер обсаждат гримьорните на театъра, за да се срещнат със своите любими актьори — да получат автограф от тях, да им подарят цветя или просто да ги погледат — приличат ли те на любимите герои от сцената и екрана. Въпреки умората и многобройните почитатели, артистите от Народния театър за младежта и от драматичния театър „Сълза и смях“ — София, с които разговаряхме, се отзоваха сърдечно и любезно на нашето малко интервю с три въпроса:

1. Как преценявате ролята и значението на Националния преглед на историческата драма и театър във Велико Търново?

2. Доволи ли сте от организираната на прегледа?

3. Какви са впечатленията ви от великотърновската публика и нашия град?

ВЛАДИМИР СМЕРНОВ, лауреат на наградата на ДКМС за литература и изкуство, артист от Народния театър за младежта:

Този въпрос е много сериозен и аз не съм от тези компетентни хора, които биха могли задълбочено да отговорят. Моето мнение е, че традицията у един народ е велико нещо. Тя трябва да се поддържа с всички средства. Прегледите на историческата драма и театър помагат за това. Аз участвам за пръв път в прегледа и съм щастлив от това. Дано излиза да отговаря на замисъла на тази хубава идея.

Театърът ни е съвсем малко във Велико Търново и е трудно да говорим за организираността. Но още с присътието почувствахме топлотата, моментално бяхме на станени, направихме среща с работници от един възв.

вод, усетихме навсякъде грижата на организационния комитет.

Имате великолепен публичен. Ние мислим, че това е проверен спектакъл, но забелязваме, че навсякъде публиката го слуша по някакъв нов начин и ние сме доволни. Вашата публика е много голяма, чувствителна. Велико Търново е театрален град, има добри традиции.

З. а. ИОРДАНКА КУЗМАНОВА, лауреат на наградата на ДКМС за литература и изкуство, артистка от Народния театър за младежта:

Такива прегледи би трябвало да имат широк обществен и професионален отзвук. Аз съм все пак гост и от една вечер не мога да преценя цялостното значение на едно такова мероприятие. Но пристигайки във Велико Търново, трябва да ви призная, изпитах някакво въздушно впечатление, приповдигнатост, радост, че отивам на ново място, че ще се срещна с нови хора и същевременно страх как ще ни възприемат, дали отговаряме на изискванията. Така че в мен се борят най-противоречиви чувства по този повод. Навярно след като изгледате всички представлени, вие ще можете най-добре да прецените каква е точно резултатът. Много е похвално, че прегледът се прави на три години, което показва много сериозно отношение — има възможност за по-голяма подготовка, за по-голям избор, за по-голяма преценка, за написване на нови произведения на историческа тема.

При всяко представление на ново място ние, артистите, заставаме „нащрек“, защото хората ни познават преди всичко от малкия екран, усещаме трепет като пред съзвездие, да не разочароваме публиката. Струва ми се, че нашият спектакъл се слушаше много внимателно, много съсредоточено и мисля, че се получи контакт между сцена и публика, особено във втората част. Вярвам, че не сме разочаровали великотърновската зрителна и отзивчива публика.

З. а. СТОЙКО МАЗГАЛОВ, артист от драматичен театър „Сълза и смях“:

Без минало няма бъдеще. Едно минало, осмислено и оценено в едно настояще, служи на бъдещето. И ми се струва, че ролята на този преглед във Велико Търново е изключително голяма. Преосмисляйки и преоценявайки миналото, виждаме по-добре бъдещето.

Организираността е отлична, много съм доволен. Хубаво е другите окръжни центрове, които организират подобни прегледи, да се научат от Велико Търново.

Аз за пръв път се срещам с великотърновската публика и трябва да кажа, че съм очарован от нея и преди всичко от интелигентността. Тя слуша много умно, внимава и много тихо реагира. Много точно възприема това, което става на сцената. Мисля, че това е една велика колпена публика и е удачно, че се играе пред нея. Бил съм във Велико Търново като турист. Всеки българин носи този град в сърцето си.

КЛАРА АРМАНДОВА, артистка от драматичен театър „Сълза и смях“:

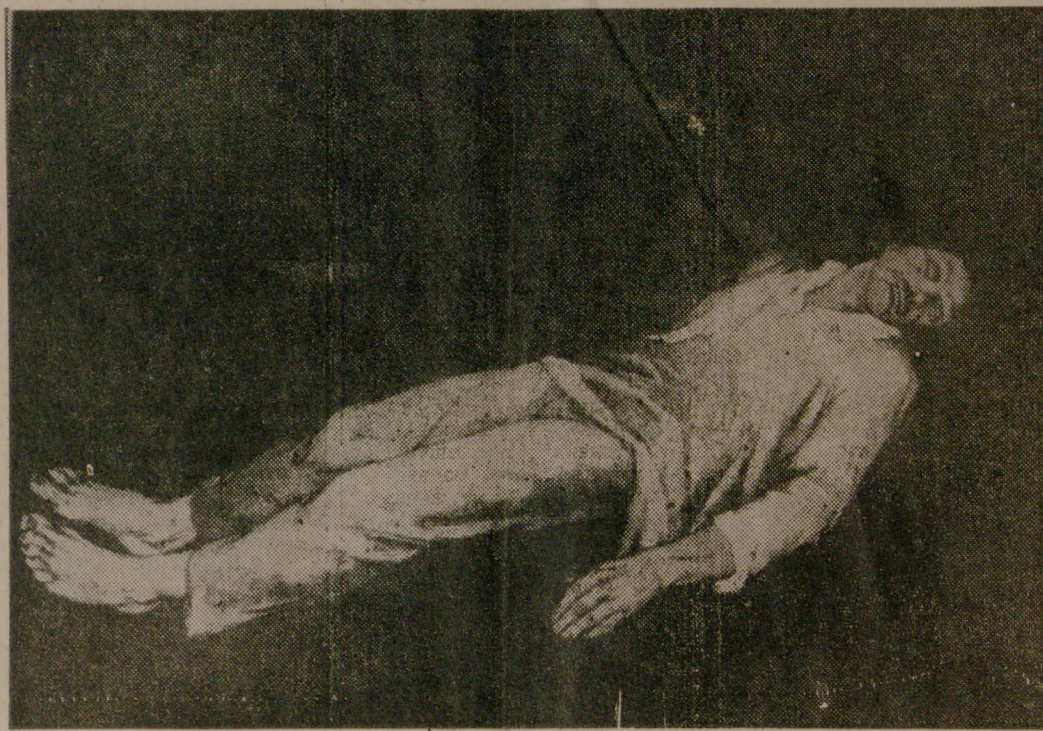
Смятам, че прегледът има съществена роля по няколко причини. На първо място — пиесите са написани от български автори и засягат значими моменти от историята на българския народ. Второ — имаме голямо идейно-възпитателно значение и на трето — показва до каква степен колективите на отделните театри са успели да превъплътят историята така, че тя да не звучи сухо и документално, а силно емоционално. По този начин публиката ще може да приеме по-лесно историческия факт.

Аз за пръв път участвам в този преглед и смятам, че организираността е много добра, отлична. Няма проблики, всичко е много точно подредено, с голямо внимание към колективите на отделните театри.

Впечатления от великотърновската публика и Велико Търново имам, тъй като бях тук преди три години по разпределение. Според мене това е една голяма, културна публика, която откликва от запалта живо. Що се отнася до града, Велико Търново е чудесен, поетичен град. Когато вървим по улиците, имаш чувството, че едва ли не всяка втора къща е история.

Донка ХРИСТОВА
Христо МЕДНИКАРОВ

Из ОХИ на историческа тема

доц. АЛЕКСАНДЪР ТЕРЗИЕВ: „За свободата“ („Везмъртне“)

В търсене на красотата

По повод IV самостоятелна фотоизложба на Трифон Капитанов

На всеки творец е добре познато чувството, с което един автор застава пред своите произведения. С неспокойствие очаква признание (или мъчително отнаване) за стотини часове, изплетени с трескава работа в търсене на истината, наречена красота. Това трепетно неспокойствие не „попада“ и опитния фотограф-художник Трифон Капитанов, заставащ вече за четвърти път пред таблата на самостоятелните си изложби. Този път — на „чужд“ терен. Приятната обстановка в новия изложбен салон в Горна Оряховица не спести „закононото“ възмущение на този, който упорито изблъква сюжета, улавяйки трепетно се куните, кърпите на облаците, краткотрайността на човешкото изражение. Войнът отстъпва пред художника. И сега развълнуван търсеше отговорите на много въпроси: „Само случен миг ли е досега? Не се ли повтаря? Има ли други пътища?“

На тези и други въпроси ще потърсим отговора в изложените фотоси. Общото впечатление от цялата изложба е богатството на теми, сюжетно подчертани в безупречно изпълнение. При по-внимателно обичане се усетят единството, което ги обединява. Това е начинът да се „видят“ нещата от живота. До

кументалността отстъпва пред артистичното виждане („На стълбене“, „Търновска мозайка“, „Ворба“). Журналистическият похват е избягнат — налага се картинно-композиционно изграждане („Скел“, „Размисъл“, „Търновска графика“, „Хладният обективизъм“ и заменен с подкупваща непосредственост, привличаща и заразяваща („Циганка“, „Усмивка“, „Работник“). Случайните срещи са станали извор на богатство („Търновия и прозява на сяр пазар“, „На пазаря“, „Скок“). Природата е разкрила своето величие във философски обобщения („Дърветата умират прави“, „Закъсняла пролет“). Познатият му войнски живот престава да бъде уморително еднообразен, намерен в художествения път, „Гълът, от който е видян („На стълбене“, „Нозооранци“, „На поход“).

Естетичното въздействие е засилено от непосредствеността, доверието и обичта към модела, от приятните ракурси.

Културното подбиране на изложбения модел, композиционният център, конструктивните отсичания и пластичен изказ организират една обща завършеност, характерна за по-голяма част от експозицията. Литературната разказвателност на сюжета е избягната,

подчертано е творческото мислене и търсене — всичко е сведено до художествено обобщение.

В таблата на Капитанов зрителът намира онова необходимо естетическо усещане, което е „изпуснал“, погннат от грижите на всекидневното. Това обличаване между зрител, автор и произведението се осъществява при условие, че е намерена тънката и трудно улавяща се нишка, достъпна само за майстор, безкрайно отдален и предан на своето изкуство. Постигнал изясняване в художествения език, овладял и знаещ тънкостите на „занаята“, пред фотографско-художник Капитанов стои необятният простор за оригинални търсения, творчески опити и щав очаквани и неочаквани срещи с човека и природата. В следващите му прояви ще очакваме повече табла, в които художникът-експериментатор ще надделее. Основание за това ни дават сравнително малкото на брой, но чудесно осъществени фотоси („Скел“ — соларизация, „Търновска мозайка“, „Зима“), които не двусмислено сочат пътя, по който търсещият художник трябва да насочи подчиняващия му се обектив и лабораторен арсенал, водени от творческото му неспокойствие.

Панайот ДИМИТРОВ

Седмичен външнополитически преглед

В публикуваното съвместно комунике за посещение на другаря Тодор Живков в Италия намери израз стремежът на двете държави да укрепват взаимното разбиране, доверие и сътрудничество помежду си, което съотвества на интересите на българския и италианския народ и служи на целите на мира и сътрудничество в Европа. От особено значение за по-нататъшното развитие на връзките между двете страни е положителната оценка, която се дава на икономическите им взаимоотношения, както и констатацията, че в тази насока има още неизползувани възможности. Тяхното реализиране неспомнемо ще разкрие нови перспективи пред взаимноизгодното сътрудничество между България и Италия.

По редни въпроси на международните отношения на преговорите в Рим са били изказани еднакви или сходни становища. Това личи от оценките по въпросите на европейското сътрудничество, положението в Близкия изток, кипърския въпрос, преговорите за прекратяване на надпреварата в ядреното въоръжаване.

Преговорите в Рим и политическите резултати от тях са ново насърчение за онези сили, които следват реалистичен политически курс на мирно сътрудничество между държавите с различен социален строй.

В дисонанс с конструктивната дипломатическа дейност в Европа са засилилите се напоследък опити на китайските маоисти да създадат в югоизточна Азия фронт срещу Съветския съюз. Те се стремят освен Съединените щати в него да бъде вклю

чена и единствената развита капиталистическа страна в Азия — Япония. Във връзка с тези опасения за мира в Далечния Изток ходове бяха публикувани — декларация на съветското правителство до Япония. В нея се обръща внимание за отговорността, която тя ще поеме върху себе си ако се остави да бъде възвдигната докрай в машините на маоистката дипломатия.

Възниква въпросът защо настъпва такава дълбока промяна в позицията на КНР към японския милитаризъм, срещу който тя години наред води кампания?

Във външната политика на маоистите през последните години все по-интензивно се налага хегемонистични тенденции. Тяхното реализиране обаче се възпрепятства от спадналата ефективност на спадащата икономика. За да засилият маоистите решиха да използват японския промишлен потенциал.

Другият мотив е стремежът да се попречи на развитието на търговските отношения между Япония и Съветския съюз, които неминуемо биха довели до задълбочаване на отношенията и в други области. Тук става дума за проект тиражното разработване от СССР и Япония на сибирските природни ресурси. Маоистите предлагат на Япония да замени сибирските находища с китайски и да се откаже от сътрудничеството със СССР. Ясно е, че в политиката си към Япония пекинските управници изхождат не от класови позиции, а от чисто конюнктурни съображения, от стремежа им за хегемония в тази част на света.

Публикуваната в края на

миналата седмица декларация на Революционния съвет на Португалия предизвика голям интерес сред международната общественост. Този важен документ е план за действие на Движението на въоръжените сили (ДВС), насочени към развитие на революционния процес и укрепване на съюза на народните маси и ДВС.

Наред с това декларацията бяха сериозно предприемане към реакционните кръгове и техните помагачи, които се стремят да внесат разкол в Движението на въоръжените сили, да войнат клин между народа и това движение.

Веднага след обнародването на декларацията на Революционния съвет френският вестник „Котидиен дьо Пари“ пуна „Специален брой“ на либонския вестник „Република“, което излизане в Португалия е временно прекратено. В този брой бяха поместени „Съкратен документ“, който уж представлявал „инструкция на Кремъл“ до западните европейските комунистически партии с „указания“ как да действуват, за да завземат властта.

Антикомунистическата и антисъветската насоченост на тази провокация е очевидна за всички. Фактът, че в нея са замесени португалските социалисти е още едно потвърждение, че ръководните среди на Португалската социалистическа партия не проявяват искрено желание за сътрудничество с комунистите — най-последователните борци за единство на левите сили в трудната борба за изграждане на демократично общество в страната.

А. ВЕЛКОВА

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

В окръжното първенство — 96 лекоатлети

Миналата седмица на стадион „Димитър Дюлгеров“ в Горна Оряховица се състояха състезанията за окръжното първенство по лека атлетика за мъже, жени, юноши и девойки от старша възраст за група. Над 96 състезатели и състезателки водиха оспорвана борба за разпределението на четните места в личното и отборното класиране. Какво е подреждането в отделните дисциплини?

На 100 метра гладко бяга не първа при девойките е И. Радева (Страж.), сред юношите — съотборникът И. Н. Димитров, при мъжете — И. Бейков (ГО), при жените, съобразно очакванията — Н. Георгиева (ВТ). На 200 метра победители са съответно Н. Димитров (Страж.), Н. Чанев (ГО) и Ив. Петрова (ВТ). На следващата дистанция — 400 метра, с победа се поздравиха отново И. Радева при девойките, С. Гатев (ВТ) при юношите и Н. Чанев (ГО) при мъжете. И на 800 метра имаше „дубльори“ — С. Гатев отново бе първи, а Ив. Петрова пропусна пред себе си само Ив. Илиева от Свищов. Свищовската лекоатлетка повтори успеха си и на 1500 метра. В тази дисциплина се наложиа юношата Вл. Пановски (ГО) и при мъжете — Т. Чаушев (ВТ).

Повторна победа записа и Вл. Пановски — пръв на 5000 метра, където сред мъжете се наложи Е. Добрев (ГО). Павликени записаха първата си победа на 10000 метра чрез Ив. Панайотов, бяха безапелационни в юношеската щафета 4X100 метра, в която успех отбелязаха и мъжете на Г. Оряховица. Горнооряховчани постигнаха двойна победа в щафетата 4X400 метра (юноши и мъже). В скока на дължина победи при младите спечелиха Б. Манева (Св) и Ст. Нанков (ГО), а при мъжете и жените — съответно И. Бейков (ГО) и Н. Георгиева (ВТ).

Нов окръжен рекорд е постигнат в тройния скок на Ст. Нанков (ГО) — 13.66 метра (старият е 13.42 м).

Скокът на височина донесе успех на Б. Манева (Св),

О. Николов (Св) и Р. Събева (ГО). Първенци на гюлеса С. Попова (ВТ), А. Йоргов (ГО), Н. Бонев (ГО) и Цв. Стойкова (ВТ). Призори на диск са Оф. Калпакчиева (ВТ), Е. Нуриев (Св), Ал. Лазаров (ГО), и Цв. Стойкова (ВТ). На копие нова победа постигна Оф. Калпакчиева, а другите две първи места извоюваха Ог. Зафиров (Св) и М. Тодорова (ГО).

В крайното отборно класиране начело при девойките са представителките на „Етър“, следвани от „Локомотив“ (ГО) и „Червено знаме“ (Павликени), при юношите — „Локомотив“, „Червено знаме“, „Академик“ (Св), при жените — „Етър“, следвани от „Локомотив“, а при мъжете — първи са горнооряховчани от „Локомотив“, следвани от „Етър“ и „Червено знаме“ (Павликени).

Веселин ВАСИЛЕВ

Юношите на „Етър“ — с поглед към „А“ група

Продължават победния си ход футболите от юношеския отбор на „Етър“. След убедителното 5:0 над съставата на Силистра в мача, игран в Търговище, на 25 юни в Севлиево великотърновчани срещнаха друг съперник — отборът на Ловеч. След победено надмощие етърци първи получиха гол в собствена та си врата. Но после те се окопитиха, овладяха средата на терена и започнаха да диктуват темпото.

Игровото преимущество на мери отражение и в резултата — два гола отбеляза А. Апостолов, един — И. Георгиев. И само многото пропуски на нападателите (преведом и хлъзгавият терен), не доведоха до още по-изразителен резултат. Така с 3:1 младите етърци преодоляха още едно препятствие по пътя към елитната републиканска юношеска футболна група.

Днес в Плевен „Етър“ ще играе решителна среща със силния състав на „Янтра“ (Габрово). Победата в този мач ще изпрати по-дългата съставка в „А“ група.

Баскетбол

В Димитровград — две победи, но...

След неуспешния завършек на предварителните кръгове в „А“ баскетболна група и заетото от етърци последно място, единствената възможност за спасение от „изпадане“ бе заключителният турнир в Димитровград. Там си дадохме среща отборите, заели от VII до XII място във временното класиране на елитната група. Положението на „Етър“ бе допълнително утежнено от обстоятелството, че директният съперник в битката за оставане — „Димитровград“, по силата на предварително уточнената от БФБ програма, бяха домакини на този толкова важен турнир. И това вече даваше из

вестно предимство на димитровградските баскетболисти.

Но... именно срещу тях представителите на „Етър“ намериха сили за пълна мобилизация, показаха всъщност истинските си възможности. При една неблагоприятна обстановка, бурно окуражавана „своите“ публика и... не благоприятен резултат на пошката — с 16 точки водеха домакините (27:43), бяха намерени пътища за пълен прелом. Краят дойде при 72:70 за „Етър“. Първата сензация на първенството, която обещаваха и щастлива крайна развръзка. За да дойде тя, трябваше победа и срещу „Н. Лъсков“ (Ямбол). И до нея етърци бяха съвсем близки. Резултатът 72:70, дошъл след две продължения — равенството в края на редовното време 64:64 бе предшествувано и от равенство на почивката — 34:34, съпоставени и с факта, че на два пъти в решителните последни минути „Етър“ водеше в резултата, показва най-ярко драматизма на този мач. Тази победа на ямболци ни даде предимство и до „спасението“ се добрахте.

Последваха две загуби — от „Дунав“ (Рс) с 69:81 и „Локомотив“ (Сф) — 67:74. Втората победа срещу „Академик“ (Вн) с 82:76 имаше по-скоро значение в морален аспект, тъй като не се вземаше предвид в крайното класиране.

В крайна сметка въпреки героичните усилия на целия състав, „Етър“ отпадна от групата на майсторите. Предстои участие във втория ешелон. Показаното в Димитровград, натрупаният опит през изтеклия сезон (съчетани и с разумно изпълнение), подсказват, че великотърновските баскетболисти имат съвсем реални шансове да се завърнат още в следващата година в семейството на елитните отбори.

Стефан СИМЕОНОВ

Хандбал

Международен успех на ВТУ

Двете приятелски международни срещи по хандбал между отборите на гостуващите във Велико Търново състави на АЗС — Вроцлав (инициали на Студентския и ученически спортен съвет) и представителния отбор на ВТУ „Кирил и Методий“ преминаха при голям интерес. Показана бе игра от високо качество. В някои моменти имаше емоционално догонване в резултата, видяхме и хубави технически изпълнения.

И в двата мача с разумната си игра от отбора на гостите се открояха Д. Полян (№ 13), К. Ванда (2) и С. Божена (5).

В първата среща крайният резултат бе 9:8 за ВТУ (на полувремето 5:4). Във втората — 16:13 за домакините, които на полувремето водеха с 11:4.

Дружеският диалог с полските хандбалисти ще продължи на ответния турнир в Полша от 12 до 18 август

Александър ТОШЕВ

ИНДЕКС 21301